

En juldikt till riksbankchefen

Hur kan en ekonom, som — med rätt eller orätt — tror sig ha värdefulla rekommendationer beträffande den ekonomiska politiken, framföra dem till de ansvariga? Ett av de mer originella försöken att finna nya kommunikationskanaler har sitt ursprung i följande notis på Namn och Nytt-sidan i Dagens Nyheter tisdagen den 9 december 1919:

Julen börjar nalkas och julklappsrimmens tid är snart inne. Med tanke därpå får ni formulera den vers som skall skrivas till nedanstående rim som ett julklappskvåde till någon viss bekant personlighet — det står er fritt att välja själv om ni vill tillägna versen prins Wilhelm, Karlfeldt, Naima Wifstrand, Ebon Strandin eller vilken som helst av de många kända samtida som ni skulle vilja uppvakta med en julklapp. Å tävlingssvaret måste således angivas vilken versen tillägnas. Här äro rimmen:

*tid
driva
strid
giva
gran
lacka
dan
tacka*

Kort därefter var Namn och Nytt-sidan fylld av dikter till sådana storheter som ärkebiskopen, Erik Karlfeldt, Naima Wifstrand, prins Wilhelm, Svenska akademien, filmprimadonnan Greta Almroth, Ivan Bratt och statsrådet Palmstierna. Första priset på 10 kronor gick till en vers tillägnad Sven Hedin.

Knut Wicksell, som hade ett visst poetiskt förflutet, såg här en möjlighet. Under första världskriget och de följande åren var han en konsekvent och energisk kritiker av riksbankens politik. Han ansåg att Victor Moll, riksbankens chef, hade kunnat undvika den snabba inflationen under kriget. Vidare ifrågasatte han de restriktioner som riksbanken lagt på exporten av guld. Han stod dock på mycket god fot med Moll, med vilken han hade en omfattande korrespondens. Riksbanken hade bland annat finansierat några längre resor för Wicksell till olika centralbanker i Europa. Den 19 december och utom tävlan inflöt det Wicksellska bidraget:

Till riksbankschefen,

Det är helt visst ej latt i denna dystra tid
en rationell myntpolitik att driva.
Dock bör man alltför skarpt sig ej i strid
med nationalekonomiens lagar giva.
Nej, Victor, allt ditt guld till sista uns
och gran
är faktiskt icke värt en kackerlacka,
förrän du klart tillkännager den dan,
då fritt får föras ut varenda tacka.

Det finns inga belägg för någon direkt effekt på riksbankspolitiken av detta julrim men i april 1924 infördes en modifierad guldstandard och exportförbundet för guld upphävdes. Det kanske vore en idé för hugade ekonomer att pröva Wicksells metod.

Lars Jonung